

[Ellemann-Jensen]

svar, et samfund, der bygger på personligt initiativ, privat ejendomsret og et frit erhvervsliv, og et samfund, hvor de flest mulige kan eje værdierne og derved få mulighed for at skabe sig en tilværelse i overensstemmelse med såvel egne ønsker som hensynet til samfundets tarv.

Det er jo noget helt andet end den Manchesterliberalisme, vi lige har hørt fra hr. Glistrups side, og som jo på mange måder er parallel med den anarkisme, hr. Steen Folke har prædikeret heroppefra.

Der er grund til at hæfte sig ved, hvilke ønsker for fremtiden formentlig et stort flertal i folketinget og befolkningen vil kunne enes om: ønsket om et stabilt politisk samfund, der bygger på folkestyret, et samfund i en international balance og i sikkerhed mod trusler udefra, militære trusler såvel som økonomiske, politiske og kulturelle trusler, et rigt samfund, altså kort sagt et samfund i social og politisk balance.

Venstre og socialdemokratiet har jo vidt forskellige ideer om, hvordan sådan et samfund skal være indrettet, og vi har vidt forskellige ideer om, hvordan man skal arbejde sig frem imod sådan et samfund. Det er der ingen grund til at trampe meget rundt i, det ved enhver, der har interesseret sig bare en smule for den politiske debat, men venstre har en fælles interesse med blandt mange andre partier socialdemokratiet i, at de alvorlige økonomiske problemer, der i dag truer det danske samfund, bliver overvundet.

Vi opfatter i venstre de økonomiske problemer i dag som en barriere, der hindrer os og andre i at udvikle det danske samfund efter de retningslinjer, vi hylder. Danmarks voksende gæld til udlandet og de bånd, der på den måde bliver lagt på vores handlefrihed, er for os at se i dag den alvorligste barriere for en løsning af samfundets langsigtede mål. Og det er ikke bare en rent praktisk barriere, altså i relation til den begrænsede handlefrihed i den politik, vi kan føre, det er også en moralsk barriere, for den store udlandsgæld og specielt den fortsatte vækst i udlandsgælden er jo netop et billede af, at den enkelte i samfundet svigter hensynet til enheden, at den enkelte misbruger de rettigheder, demokratiet giver ham eller hende, rettighederne til at have indflydelse på ikke bare, hvad der foregår her i folketingssalen, men også, hvad der foregår i de organisatio-

ner, der efterhånden har så stor indflydelse på samfundets udvikling.

I venstre forstod vi sidste sommer, at der i socialdemokratiet var samme forståelse som hos os for, at disse aktuelle problemer rummer trusler imod samfundets politiske og sociale stabilitet, og det var derfor, vi gik med til etableringen af SV-regeringen. Den er blevet dannet af to partier, der vil noget vidt forskelligt med fremtidens samfund, og som nok kan enes om nogle grundlæggende mål, men ikke altid om deres indhold og deres opfyldelse. Det er, som hvis to bilister, der måske kører hver sin vej på en smal vej, mødes et sted, hvor vejen er spærret af en stor sten, som ingen af bilisterne kan flytte alene, men kun i fællesskab. Når stenen så er væk, kan man altid begynde at diskutere, hvem der skal køre til side, for at den anden kan komme frem.

Sådan opfatter vi i venstre regeringssamarbejdet. Stenen er den voksende udlandsgæld, og den skal fjernes, før vi kan komme videre, og før vi kan begynde at skændes om, hvem der skal køre til siden for hinanden.

Derfor kan vi i venstre udmærket leve med, at vi på centrale punkter har anderledes tanker om samfundets langsigtede udvikling end dem, man finder hos vores regeringspartner. Den politik, regeringsaftalen indeholder, og de mål, den opstiller for den kortere sigt, er for os udtryk for en realistisk helhedsvurdering af, hvor og hvordan der skal sættes ind, for at vi i fællesskab kan flytte den sten, som ingen i denne sal kan komme uden om.

Ninn-Hansen (KF):

Forespørgslen er formelt stillet til de to regeringspartier og til regeringen, men det er mit indtryk, at forespørgerne ønsker at få noget andet ud af denne debat end alene en meddelelse fra regeringen om, hvordan den vil tilrettelægge den kommende tids politik. Jeg har dog forstået, at man også skal holde sig til forespørgslens formulering, og skal vende tilbage til dette spørgsmål på grundlag af de to ministres besvarelser af forespørgslen.

Men i øvrigt: det er venstresocialisternes mening, at vi her i salen skal drøfte, hvordan vi vil tilrettelægge samfundet i fremtiden, og jeg skal ikke klandre partiet for, at det brin-